

Nicolaes Broedersen (1679-1762)

Broedersen, Nicolaus of **Nicolaes**, geb. ca. 1679, overl. 1762 te Delft, begraven in de Nieuwe Kerk, aartspriester, kanunnik en deken van het metropolitaan kapittel van Utrecht, was pastoor te Delft van 1732-1752.

Hij genoot de reputatie van verdediger van de oud-bisschoppelijke cleresie (d.i. de oud-katholieke kerk), doch geniet thans ook bekendheid door zijn pogingen om de breuk tussen de r.k. kerk en de cleresie te helen. Broeder sen heeft ernstig getracht een tekst te formuleren voor een verklaring, die Rome zou bevredigen, maar dat is niet gelukt. Even zelfs is er sprake geweest van de overgang van Broedersen, maar hij bleef weifelen. Dit laatste wellicht omdat hij wel een collectieve verzoening wilde, maar tot een particuliere overgang niet kon besluiten. In 1752 ging pastoor Broedersen met emeritaat. Van zijn grote Latijnse werk

ter verdediging van de Cleresie verscheen deel 1 in 1729; deel 2 kwam na zijn dood uit.

Tijdens zijn pastoraat is de kerk aan het Bagijnhof gebouwd.

Zijn opvolger in Delft was pastoor Nicolaus Nelleman, de latere bisschop van de oudkatholieken.

Lit.:

- C.D. Goudappel, E.J. Marico, H.K. Nagtegaal en D. Wijbenga. *Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft*, deel I (1984), blz. 47.

Afbeelding:

- Kerkelijk Kunstbezit OKK 34.